

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sžfk/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200124
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:7019200124.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): DRYÁDA CORPORATION, s.r.o., so sídlom M.R.Štefánika 3504/14, Trebišov, IČO: 44 186 266, právne zastúpený: Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, Zvolen, IČO: 50 492 934, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102543756/2018 z 10. decembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 8S/22/2019-73 z 16. januára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 8S/22/2019-73 z 16. januára 2020 z r u š u j e a vec správneho súdu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. V preskúmanej veci ide o posúdenie dostatočnosti odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „správny súd“) č.k. 8S/22/2019-73 z 16. januára 2020 (ďalej len „rozsudok správneho súdu“).

I.

Priebeh administratívneho konania a súdneho konania

2. Žalobou z 21. februára 2019 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 102543756/2018 z 10. decembra 2018 (ďalej „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice (ďalej „správca dane“) č. 101830463/2018 z 18. septembra 2018 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“). Prvostupňovým rozhodnutím bol sťažovateľovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2008 v sume 45 742,87 €.

3. Sťažovateľovi nebolo uznané právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z dodávateľských faktúr vystavených (ex offio k 3. decembru 2015 vymazanou) spoločnosťou Solid Press Slovakia s.r.o. (IČO: 36 482 790) za dodávku „betonárskej ocele BTS 500S“, ktorá mala byť následne intrakomunitárne dodaná (k 22. novembru 2012 s likvidáciou zrušenej) českej spoločnosti LANDORIKA s.r.o. (IČ: 282 81 578), ktoré si sťažovateľ uplatňoval v dodatočnom daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie september 2008, podanom dňa 30. decembra 2008.

4. Keďže v procese dokazovania v daňovom konaní podľa správca dane vyšlo najavo, že spoločnosť Solid Press Slovakia s.r.o. (IČO: 36 482 790) v kontrolovanom období neuskutočňovala zdaniteľné obchody s deklarovaným tovarom „betonárska oceľ BTS 500S“, správca dane konštatoval porušenie § 49 ods. 1, 49 ods. 2 a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty

(ďalej len „ZDPH“) sťažovateľom. Správca dane pritom vychádzal najmä zo súčinnosti svedka JUDr. G. V., konateľa spoločnosti Tatra Trade Corporation s.r.o. s OČTK a správcom dane, kde vyplynulo, že pochybnosti správcu dane o reálnom základe obchodovania s tovarom „betonárska oceľ BTS 500S“ v zdaňovacom období september 2008 sú dôvodné.

5. Podanou žalobou sa sťažovateľ domáhal podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/, e/, f/ a g/ SSP zrušenia rozhodnutia žalovaného a aj rozhodnutia správcu dane. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný (i) nesprávne posúdil lehotu trvania daňovej kontroly a lehotu na zánik práva vyrubiť daň, (ii) napadnuté rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, kvôli jednostrannému hodnoteniu dôkazov žalovaným a nevyhodnoteniu viacerých dôkazov (výpovedí svedkov) svedčiacich v prospech sťažovateľa, (iii) nevykonal dôkazy (výsluchy svedkov) navrhované sťažovateľom vo vyrubovacom konaní, (iv) žalovaný uvádzal nepresvedčivé skutkové a právne argumenty a fakty a konštatovania, ktoré v daňovom konaní neboli zisťované, (v) žalovaný nesprávne posúdil intrakomunitárne dodanie tovaru sťažovateľom spoločnosti LANDORIKA s.r.o. (IČ: 282 81 578), a (vi) nepreukázal, že sťažovateľ mal mať vedomosť o zapojení sa jeho obchodných partnerov do nezákonných praktík s DPH. Správca dane a žalovaný mali najmä vychádzať zo súčinnosti svedka JUDr. G. V. a neprihliadať na iné dôkazy, ktoré boli v daňovom konaní vykonané, alebo ktoré sťažovateľ navrhol vykonať a vykonané neboli.

6. Správny súd v konaní dospel k záveru, že žalobné body sťažovateľa sú nedôvodné. Správny súd do svojho rozsudku v celosti prevzal žalobné body sťažovateľa a vyjadrenie žalovaného a citácie právnych predpisov, pričom odôvodneniu konkrétnych dôvodov zamietnutia žalobných bodov sťažovateľa sa iba krátko venoval v bodoch 33 - 40 rozsudku.

7. Podľa správneho súdu pri výkone daňovej kontroly u sťažovateľa nedošlo k porušeniu procesných lehôt upravujúcich dobu trvania daňovej kontroly a nedodržanie lehôt namietaných sťažovateľom považoval za neopodstatnené a uviedol, že správny súd nie je oprávnený skúmať účelnosť a hospodárnosť prerušenia výkonu daňovej kontroly v dôsledku žiadosti správcu dane o medzinárodnú výmenu informácií.

8. Žalobná námietka ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného je podľa správneho súdu rovnako nedôvodná a správny súd mal za to, že správca dane pri vykonanom dokazovaní a hodnotení zisteného skutkového stavu vychádzal zo zásad daňového konania, vykonal rozsiahle dokazovanie a vykonané dôkazy riadne vyhodnotil.

9. Pokiaľ ide o dokazovanie v daňovom konaní uviedol, že dôkaznú povinnosť má prioritne sťažovateľ ako daňový subjekt. Správca dane dokazovanie vykonáva, vedie dokazovanie a je na ňom, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť závery vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení, ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii. V súvislosti s dôkaznými postupmi a závermi v preskúmvanej právnej veci správny súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 2Sžf/4/2009 z 23. júna 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 78/2011-17 z 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi (§ 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 49 ods. 2, § 51 zákona č. 222/2004 Z.z.)“.

10. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu a výlučne jednostranného hodnotia dôkazov a uvedenia len tých dôkazov správny súd uviedol, že rozhodnutie žalovaného zodpovedá zákonným požiadavkám na obsah odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 63 ods. 5 Daňového poriadku a námietka sťažovateľa, že správca dane nevykonal všetky ním navrhované dôkazy, nie je opodstatnená, lebo zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia žalobcu ako daňového subjektu ním uvádzané v daňovom konaní. Z rozhodnutia žalovaného, ako aj správcu dane podľa správneho súdu vyplýva, že ako jeden z rozhodujúcich dôkazov využil výpoveď svedka JUDr. G. V.. Tento svedok bol vypočutý ohľadne ekonomickej činnosti spoločnosti Tatra Trade Corporation, s.r.o. v súvislosti so zdaniteľnými obchodmi pre žalobcu a svojou výpoveďou potvrdil svoje predchádzajúce výpovede o spôsobe obchodovania so stavebnou oceľou a potravinárskym tovarom, s tým, že malo ísť o „karusel“ a u stavebnej ocele sa tovar reexportoval na Slovensko a následne sa predal konečným spotrebiteľom. Právym zmyslom obchodov teda bolo získať financie od štátu cez DPH. Správny súd

taktiež poznamenal, že výpoveď vyššie svedka JUDr. G. V. nebola jediným dôkazom, ale len jedným z dôkazov, zabezpečených správcom dane v preskúmvanej právnej veci.

11. K námietke žalobcu poukazujúcej na nesprávne právne posúdenie veci tým, že došlo k spochybneniu intarkomunitárneho dodania tovaru správny súd poukázal na rozhodnutia správcu dane a žalovaného v dôvodoch, ktorými formulovali svoje závery v preskúmvanej veci, keď po získaní všetkých dôkazov mali za preukázané, že existencia faktúr nie je relevantným dôkazom toho, že k dodaniu tovaru deklarovateľmi faktúrami skutočne došlo spôsobom zakladajúcim pre žalobcu právo na odpočet DPH. Z obsahu administratívneho spisu, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného i správcu dane mal správny súd za jednoznačne a nespochybniteľné preukázané, že dodanie fakturovaného tovaru a následného dodania tovaru - betonárskej ocele pre odberateľa LANDORIKA s.r.o. (IČ: 282 81 578) nebolo uskutočnené na reálnom komerčnom základe. Sťažovateľ v danom prípade nemal uniesť dôkazné bremeno, t.j. nepreukázal relevantnými dokladmi svoje tvrdenie, že došlo k reálnemu uskutočneniu dodania tovaru pre odberateľa LANDORIKA s.r.o. (IČ: 282 81 578), čím z jeho strany došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z § 49 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. a nevzniklo mu právo na odpočítanie v zdaňovacom období september 2008.

12. Správny súd poukázal aj na obsah rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 2Sžf/ 44/2013 z 2. júla 2014 (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2015, č. judikátu 69) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

II.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

13. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a z dôvodu nepreskúmateľnosti a nedostatku dôvodov rozsudku správneho súdu (čo kasačný súd subsumoval pod dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP) navrhujúc, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

14. Kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP (sťažovateľom uvádzaný ako nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov) dôvodí sťažovateľ tým, že správny súd sa bližšie nevysporiadal s jednotlivými žalobnými bodmi a argumentami uvedenými v žalobe sťažovateľa.

15. Nesprávne právne posúdenie podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP videl sťažovateľ v tom, že správny súd mal rozhodnúť vo viacerých skutočnostiach nesprávne. Sťažovateľ namietal závery správneho súdu, že deklarovateľ obchod bol umelo vytvorenou transakciou za účelom zneužitia práva a získania daňovej výhody. Mal za to, že k porušeniu zákona nedošlo a rozhodnutie žalovaného o vyrubení rozdielu dane nebolo zákonné, nevychádzalo zo spisov a nebolo dostatočne odôvodnené. Rovnako nesúhlasil so záverom správneho súdu, že zákonné lehoty na výkon daňovej kontroly boli dodržané a že súd nebol oprávnený skúmať účelnosť prerušenia výkonu daňovej kontroly

16. Správny súd podľa sťažovateľa nevenoval pozornosť tomu, či žalovaný v rozhodnutí skutočne vyhodnotil všetky zistené skutočnosti vo vzťahu k sťažovateľovi. Namietal, že daňové orgány vykonali široké dokazovanie, ale ako podklad pre rozhodnutie vzali do úvahy prevažne len výpoveď svedka JUDr. V.. Správny súd v rozsudku nevyhodnotil detailné príklady nesprávnych a nepodložených skutkových záverov žalovaného.

17. Podľa sťažovateľa správny súd nesprávne vyhodnotil i nedôvodnosť vypočutia sťažovateľom navrhovaných svedkov. Nemožno zistiť, akým spôsobom krajský súd dospel k nevyvrátenosti tvrdení svedka JUDr. V.. Správny orgán mal podľa názoru sťažovateľa navrhované dôkazy vykonať a až potom riešiť ich dôkaznú silu.

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti doručenej správne mu súdu 9. júna 2020 zotrval na svojom stanovisku k žalobe, námietky sťažovateľa považoval za neopodstatnené a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

III.

Posúdenie kasačného súdu

19. Dňa 1. januára 2021 nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 5S v zložení ako je uvedené v záhlaví tohto rozsudku a bola v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

20. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto rozsudok správneho súdu zrušil a vec správneho súdu vrátil na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP).

21. Kasačný súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a zistil, že správca dane u žalobcu vykonal kontrolu na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie september 2008. O výsledku kontroly vyhotovil protokol č. 136808/2016 z 9. februára 2016, ktorý bol podkladom pre vydanie rozhodnutia č. 102430244/2017 z 21. novembra 2017, ktorým sťažovateľovi vyrubil rozdiel dane v sume 45 742,87 €. Žalovaný na podklade odvolania sťažovateľa rozhodnutie správcu dane rozhodnutím č. 10062388/2018 z 26. marca 2018 zrušil. Následne správca dane vykonal vo vyrubovacom konaní ďalšie dokazovanie. Správca dane neuznal právo sťažovateľa na odpočítanie dane v celkovej sume 45 742,87 € z faktúr vystavených spoločnosťou Solid Press Slovakia s.r.o. (IČO: 36 482 790) za deklarovaný tovar „betonárska oceľ BTS 500S“. Vo vzťahu k spoločnosti Solid Press Slovakia s.r.o. (IČO: 36 482 790), správca dane zistil, že táto spoločnosť ako súčasť zistených reťazcov deklarovala vo svojich účtovných dokladoch obchody s rôznymi komoditami, pričom tieto obchody boli vykonávané bez zjavného ekonomického opodstatnenia, ktorého jediným cieľom bolo získanie daňovej výhody vo forme neoprávneného zníženia daňovej povinnosti. Následne z dôvodu porušenia § 49 ods. 1, 49 ods. 2 a § 51 ods. 1 písm. a/ ZDPH prvostupňovým rozhodnutím opätovne sťažovateľovi vyrubil rozdiel dane v sume 45 742,87 €. Prvostupňové rozhodnutie správcu dane bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného.

22. Kasačný súd konštatuje, že Najvyšší súd SR ako súd kasačný sa obdobným námietkam sťažovateľa avšak týkajúcimi sa iných zdaňovacích období venoval už v rozhodnutiach sp.zn. 10Sžfk/46/2018 (zdaňovacie obdobie august 2008), sp.zn. 2Sžfk/35/2017 (zdaňovacie obdobie jún 2009), sp.zn. 5Sžfk/56/2017 (zdaňovacie obdobie august 2009) a sp.zn. 10Sžfk/7/2018 (zdaňovacie obdobie október 2009). Najvyšší súd SR následne z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozsudky správneho súdu vo všetkých veciach zrušil a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie.

23. Podľa ustanovenia § 464 ods. 1 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

24. V súlade s ustanovením § 464 ods. 1 SSP kasačný súd poukazuje na obdobné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako súdu kasačného v rozhodnutiach sp.zn. 10Sžfk/46/2018 (zdaňovacie obdobie august 2008), sp.zn. 2Sžfk/35/2017 (zdaňovacie obdobie jún 2009), sp.zn. 5Sžfk/56/2017 (zdaňovacie obdobie august 2009) a sp.zn. 10Sžfk/7/2018 (zdaňovacie obdobie október 2009). Kasačný súd taktiež v súlade s 464 ods. 1 SSP preberá časť (body 29 - 42) rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžfk/35/2017:

„29. Podľa § 139 ods. 1 SSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie správneho súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie účastníkov konania a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti, o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, o náležitostiach kasačnej sťažnosti, o povinnom zastúpení advokátom v kasačnom konaní alebo o neprípustnosti opravného prostriedku, deň a miesto vyhlásenia.

30. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Právo na spravodlivý proces zahŕňa právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci, do ktorého okrem iného patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybne.

32. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s námietkou uplatnenou v žalobe - konkrétne s tvrdením, že nebolo preukázané prevzatie tovaru od dodávateľa Solid Press Slovakia, s.r.o. Aj podľa názoru kasačného súdu, krajský súd ani jednou vetou nezodôvodnil v čom spočívalo popretie dodania tovaru u spoločnosti Solid Press Slovakia s.r.o.

33. Kasačný súd poukazuje na to, že odôvodnenie je časťou rozsudku, v ktorej správny súd vysvetľuje, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku konkrétnemu rozhodnutiu. Preto zákon ustanovuje konkrétne zákonné požiadavky na obsah odôvodnenia rozsudku tak, aby z neho bola zrejmá jeho opodstatnenosť, zákonnosť a spravodlivosť. Zatiaľ čo vo výroku správny súd vyslovuje, ako rozhodol, z odôvodnenia musí vyplynúť, prečo tak rozhodol. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a taktiež preskúmateľné z pohľadu kasačného súdu (Baricová J. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava. C.H.BECK, 2018.s. 720)12.

34. Súd považuje za nevyhnutné uviesť, že arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí súdov je najčastejšie daná rozporom súvislosti ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03).

35. Náležitosti odôvodnenia rozsudku sa odlišujú od spôsobu, akým správny súd o podanej správnej žalobe meritorne rozhodne. V prípade, ak správny súd žalobu zamietne tak, ako tomu bolo v prejednávanej veci, nepostačuje, aby sa obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, ale je povinný sa náležite venovať všetkým podstatným tvrdeniam účastníkov konania a následne sa nimi aj vysporiadať v odôvodnení svojho rozhodnutia.

36. Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky predstavuje požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jeden zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, nakoľko iba vecne správne a náležité, t. j. zákonom predpísaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, je spôsobilé napĺňať ústavné kritériá vyplývajúce pre neho jednak z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

37. V zmysle ustanovení čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, má účastník súdneho konania právo na také odôvodnenie súdneho

rozhodnutia, v ktorom sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vysporiada so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré sú na rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, a teda na také rozhodnutie, ktoré nie je zjavne neodôvodnené ani arbitrárne.

38. Kasačný súd v súvislosti s problematikou odôvodnenia súdneho rozhodnutia poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28.02.2017, v ktorom ústavný súd konštatoval, že „To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

39. Rovnako sa ústavný súd vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze č. k. III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

40. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky taktiež vyplýva, že „Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.06.2008).

41. Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nepostupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných pravidiel. V odôvodnení rozsudku absentuje zo strany správneho súdu vysporiadanie sa s námietkou žalobcu uvedenou v žalobe, že nebolo preukázané prevzatie tovaru od dodávateľa Solid Press Slovakia, s.r.o., keď krajský súd sa s touto námietkou vôbec nezaoberal.

42. Ako vyplýva z uvedeného, odôvodnenie napadnutého rozsudku nemožno považovať za presvedčivé a zákonné. Svojím postupom krajský súd porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, ktoré vychádza z čl. 46 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR.

25. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 8S/22/2019-73 z 16. januára 2020 podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom správny súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť.

26. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie správneho súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne správny súd.

27. Tento rozsudok prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.